

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3659/2024
16.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Енике Вег, адвокат из ..., против туженог „Нафтатас-транспорт“ доо, Нови Сад, кога заступа пуномоћник Миодраг Војновић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1119/24 од 04.09.2024. године, у седници одржаној 16.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1119/24 од 04.09.2024. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1202/2022 од 14.05.2024. године, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се поништи решење о престанку радног односа бр. ... од 16.09.2022. године као незаконито, да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и да га пријави на обавезно социјално осигурање од дана престанка радног односа до дана враћања на рад, те да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 87.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1119/24 од 04.09.2024. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је усвојена, па је пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1202/2022 од 14.05.2024. године преиначена тако што је усвојен тужбени захтев те је поништено решење о престанку радног односа бр. ... од 16.09.2022. године као незаконито, обавезан је тужени да тужиоца врати на рад и да га пријави на обавезно социјално осигурање од дана престанка радног односа до дана враћања на рад. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка тако што је одбијен захтев туженог да му тужилац накнади трошкове парничног поступка у износу од 87.750,00 динара. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу, на име накнаде трошкова поступка, исплати износ од 166.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени

да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 49.500,00 динара. Ставом петим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11...10/23), па је утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Такође, нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП у вези члана 394. став 1. ЗПП, јер у конкретном случају није било потребе за одржавањем расправе пред другостепеним судом, с обзиром да је другостепени суд, у смислу члана 394. став 1. тачка 4. ЗПП, сматрао да је чињенично стање у првостепеној пресуди правилно утврђено, али да је првостепени суд погрешно применио материјално право.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је по занимању ... инжењер са VII степеном стручне спреме и од 01.07.2010. године почео је да ради код туженог, прво као приправник, а затим као млађи инжењер, по основу уговора о раду број ... од 01.06.2012. године, на одређено време за период од три месеца, да би касније засновао радни однос на одређено време. Тужилац је 09.02.2015. године, са радног места инжењер ... привремено премештен на послове руководиоца Службе за ..., Сектора за ..., о чему је закључен анекс број 8 уговора о раду од 01.07.2012. године, да би 29.09.2016. године тужилац и тужени закључили уговор о раду – пречишћени текст бр. ТРС50000/ХР/120, према ком је тужилац обављао послове радног места руководиоца Службе за ... у Сектору за ... . Након тога су тужилац и тужени закључили анекс број 4. уговора о раду од 29.06.2016. године, и то 19.06.2019. године, а затим и анекс број 5 уговора од 10.06.2020. године. Потом су парничне странке закључиле дана 30.06.2021. године, Анекс број 6 уговора о раду од 29.06.2016. године.

У току 2021. године очекивана је трансформација „Нафтагас Транспорта“, као део велике трансформације НИС-а, у оквиру које је требало затворити сва радна места код туженог, променити делатност туженог и пренети иста или слична радна места. На састанку савета за кадрове НИС-а ад. Нови Сад одржаном 26.07.2021. године усвојено је питање број 4, везано за трансформацију ТРС односно туженог, тако што је одобрен предлог о комплетном преносу теренског и техничког транспорта, лиценци, као и тренутни број позиција ТРС-а у НФС до 31.12.2021. године. Позиције се односе на конкретне послове који се преносе, односно радна места. Из економских разлога, због смањења трошкова „Нафтни сервиси“ почели су преузимање послова које је обављао „Нафтагас транспорт“, због чега је урађена нова систематизација послова код туженог и у Нафтним сервисима, тако да се послови, „Нафтагас транспорта“ преузимају сукцесивно а не одједном. Трансформација је спроведена кроз измене у систематизацији радних места у „Нафтним сервисима“ и код туженог, без доношења формалне одлуке о трансформацији. Систематизација је рађена у складу са потребама, уз разговоре са представницима синдиката запослених. Запослени су, поводом преласка у „Нафтне сервисе“, разговарали са руководиоцима, с тим што се није радило о правом преузимању запослених, него о прекиду радног односа код једног послодавца и заснивању радног односа код другог послодавца.

Тужени је 28.07.2021. године донео 61. измену и допуну Правилника о организацији и систематизацији послова у „Нафтагас-Транспорт“ доо Нови Сад.

Тужилац је у марту 2022. године сазнао да више неће бити руководилац, а 21.04.2022. године тужени је донео Одлуку о изменама и допунама организационе структуре „Нафтагас“ доо Нови Сад, којим су у циљу веће ефикасности и унапређења послова друштва укинута Служба експлоатације, Служба за одржавање, Служба диспечерског центра, група за планирање и координацију механизације и нискоградње у Одељењу у Новом Саду, Панчеву, Зрењанину и Кикинди, као и група за ХСЕ. Истог дана тужени је донео 62. измену и допуну Правилника о организацији и систематизацији послова којим је радно место руководилац Службе за ... у Служби за ... укинута. Након укидања овог радног места, тужени је тужиоцу упутио обавештење уз анекс уговора о раду од 05.05.2022. године, па су 12.05.2022. године тужилац и тужени закључили анекс број 7 уговора о раду од 29.06.2016. године, којим је тужилац распоређен на послове радног места сарадник за ... у канцеларији директора туженог. Након тога, парничне странке су закључиле анекс број 8 уговора о раду од 20.06.2022. године којим је измењена зарада тужиоца, да би у јулу 2022. године, са интерног портала НИС-а запослени сазнали да се покреће поступак решавања вишка запослених.

Тужени је 21.07.2022. године донео Одлуку о покретању поступка решавања вишка запослених услед организационих промена у „Нафтагас-Транспорт“ доо Нови Сад, када су код туженог постојале три позиције у оквиру канцеларије директора (позиција директора 1 извршилац, позиција експерт за заступање пред судовима и другим државним органима – 0 извршилаца и позиција сарадника за подршку у пословању – 4 извршиоца као и две позиције у оквиру групе за ХСЕ (руководилац групе и експерт за рударске послове, за које је предвиђено 0 извршилаца). На наведеним позицијама укупно је радило 7 извршилаца.

Тужени је 29.07.2022. године донео 63. измену и допуну Правилника о организацији и систематизацији послова у „Нафтагас – Транспорт“ доо Нови Сад, којом је укинута радно место сарадник за ... у канцеларији директора туженог, а тада су код туженог и даље постојале исте позиције, као и 21.07.2022. године.

Одлуком о решавању вишка запослених услед организационих промена у „Нафтагас транспорт“ доо од 08.09.2022. године дат је списак од три радника, између осталог и тужиоца, запослених на радном месту сарадник за ..., за чијим радом престаје потреба код туженог. Тужилац се није обраћао ХР служби поводом премештаја, нити је разговарао са руководиоцем поводом преласка на рад у друго правно лице, нити је позиван на разговор од стране ХР-А везано за његов премештај.

Тужени је 16.09.2022. донео решење о престанку радног односа тужиоца због престанка потребе за његовим радом по основу вишка услед организационих промена код послодавца, у складу са чланом 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, наведено је да ће запосленом пре отказа уговора о раду бити исплаћена отпремнина. На дан доношења решења о престанку радног односа тужиоца код туженог су постојале укупне четири позиције и то позиција директора за које је предвиђен један извршилац, позиција експерта за заступање пред судовима и другим државним органима без извршилаца, позиција сарадника за ... без извршилаца и позиција члана испитне комисије без извршилаца.

Одлука запослених који су проглашени технолошким вишком о останку на њиховим позицијама односила се на руководећа радна места и њихов премештај на друга радна места десио се након што су одбили да крену у трансформацију пре него што се донесе одлука о трансформацији. Тројица запослених који су остали у Нафтагас – Транспорту и проглашени вишком запослених су се противили трнасформацији.

Код туженог је 14.05.2020. године закључен Колективни уговор за „Нафтагас-Транспорт“ доо Нови Сад, којим су предвиђени разлози за престанак радног односа, међу којима су и отказ уговора о раду од стране послодавца или запосленог, као и питања вишка запослених и решавања вишка запослених, као и обавезе и висине исплате отпремнине.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање првостепени суд је одбио тужбени захтев сматрајући да је тужени споштовао процедуру предвиђену за престанак радног односа услед отказа уговора о раду запосленом.

Другостепени суд је сматрао да првостепени суд, на правилно утврђено чињенично стање није правилно применио материјално право, и то одредбе из Закона о раду које су наведене у образложењу пресуде. Другостепени суд је, имајући у виду чињеницу да је приликом трансформације туженог истовремено предвиђено да дође до преласка свих запослених код туженог у правно лице „Нафтагас-нафтни сервиси“ по којој одлуци је тужени и поступио и упоредо са преносом делатности извршавао је и трансформацију свих запослених код туженог у сервисе, осим за тужиоца и још троје запослених који су проглашени за технолошки вишак. Тужени је, супротно одлуци оснивача, донео Одлуку о покретању поступка решавања вишка запослених и укинуо радно место тужиоца, а након тога и одлуку о решавању вишка запослених и тужиоцу отказао уговор о раду због престанка потребе за његовим радом, по основу вишка због организационих промена код послодавца. Међутим, другостепени суд сматра да тужени није имао овлашћења да утврђује да ли је престала потреба за радом неког од запослених код тужених, већ је био у обавези да поступи по одлуци оснивача и утврди пренос уговорног односа тужиоца на „Нафтагас-нафтне сервисе“, и то на начин како је то урадио за скоро све запослене код туженог. Нико од запослених који су засновали радни однос са „Нафтагас-нафтним сервисима“ није иницирао промену свог радно правног статуса, како је то погрешно утврдио првостепени суд, тужиоцу и његовим сарадницима који су проглашени технолошким вишком никада није понуђена промена радно правног статуса, па они нису ни имали могућност да се на било који начин изјашњавају, односно да одбију или дају сагласност за наведену опцију. Другостепени суд сматра да је у конкретном случају дошло до злоупотребе института вишка запослених на штету тужиоца, с обзиром да је тужени у односу на 346 запослених од укупно 350 поступио сходно одлуци оснивача, а да за четворо запослених, између осталог и тужиоца није тако учинио. Такође, у прилог злоупотреби института вишка запослених на штету тужиоца је и чињеница да је тужилац анексом уговора о раду од 05.05.2022. године премештен на послове сарадник за ... који су утврђени 62. Изменом и допуном Правилника о организацији и систематизацији послова код туженог од 21.04.2022. године, за које послове се знало да су привременог карактера и да ће убрзо престати потреба за обављањем истих (анексом од 20.06.2022. године је измењена зарада тужиоца), па је убрзо, по протеклу од два месеца, и то 21.07.2022. године тужени донео Одлуку о покретању поступка решавања вишка запослених, што је на крају резултирало престанком радног односа тужиоца по том основу. Тужени је и оваквим поступањем извршио злоупотребу права јер је тужиоцу понудио измену уговорених услова рада премештањем на друге послове, за које је знао да ће убрзо бити укинута, што се и десило, и тужиоцу отказао уговор о раду као технолошким вишкуну.

Врховни суд је оценио да је другостепени суд на утврђено чињенично стање правилно применио материјално право доносећи побијану одлуку, а за своју одлуку дао је довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Неосновно се у ревизији указује да је тужилац требало да искаже вољу за престанак радног односа са туженим заснивањем радног односа са другим

послодавцем, што није показао, да се противио трансформацији и да тужени није имао начин да натера тужиоца на прелазак у „Нафтне сервисе“. Тужени није поступио по Одлуци свог оснивача од 26.07.2021. године према којој је прописано да сви запослени треба да заснују радни однос са повезаним правним лицем „Нафтагас-нафтни сервиси“, у вези чега је и поступљено према 346 запослених од 350, а све чињенице утврђене у поступку указују на злоупотребу института вишка запослених од стране туженог на штету тужиоца, како је правилно закључио и другостепени суд.

Врховни суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Тужени није успео у ревизијском поступку, па нема право на трошкове тог поступка које је тражио и определио, а трошкови састава одговора на ревизију нису били нужни за доношење одлуке, због чега, у смислу члана 154. и члана 155. Закона о парничном поступку, парничне странке немају право на трошкове ревизијског поступка.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић